

זצ"ל שקודם ימות המשיח יהיו נסיונות גדולים ומי שלא יכין עצמו מקודם לא יוכל לעמוד בנסיונות אלו והעצה לזה התחברות חברים, זיך האלטן צוזאמען [להחזיק עצמו ביחד], כמו שאמר חבלי משיח היינו שיתחזקו ויאחזו יחד עצמם כחבל הזה בהתחברות חברים יחד.



אם אחד טעה בספירת העומר כגון שהיום ל"ח ימים בעומר והוא אמר היום ל"ט ימים בעומר הדין הוא שאם לא נזכר עד יום המחרת סופר בשאר הימים בלא ברכה. ואיתא בספר חוקת הפסח דזה רק אם טעה גם בימים וגם בשבוע אבל אם טעה רק בימים ובשבוע לא טעה כגון שהיום כ' ימים לעומר וצריך לומר היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים בעומר והוא אמר היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וכו', מהני עכ"פ שבשאר הימים יספור בברכה. ואיתא בספר עשר קדושות בשם הרבי מקאמרנא זצ"ל ומובא בספר אוצר החיים (פר' אמור) וז"ל וכל לילה חלק מצוה בפני עצמה לספור ואם שכח ולא ספר בלילה מונה ביום ואם גם ביום שכח מונה בשאר לילות עם כל ישראל בברכה כך הוא דעת כל הראשונים, ואין ביד פוסק אחד להכריע נגד רוב בנין ורוב מנין וכך הנהיגו אאמו"ר וכל הצדיקים וכך הלכה פסוקה בלי גמגום שאם שכח לספור יום אחד סופר בשאר לילות בברכה שאם אתה אומר לו שלא יספור בברכה, גם הוא אינו סופר בכונה והוא על חנם שכך הלכה פסוקה, על כן הדין כך בלי גמגום וכן הובא בתשובות בית הלוי (ה"א סי' לט) דאמר לפי מאי דקיימא לן דמצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי ועיקר מצוה מנין השבועות הוא ביום מלאות שבוע שלימה וא"כ אם שכח לספור ביום שלא הגיע עדיין לשבוע שלימה אף שהפסיד המצוה של מנין הימים אבל מ"מ המצוה של מנין השבועות

פיקודי ה' ישרים מצות ה' ברה יראת ה' נ הורה משפטי ה' אמת וכו'. ואיתא כי הוא מדרגת אהרן הכהן וזה תכלית הטהרה לטהר המידות ומדתו של אהרן הכהן היא שורש הטהרה. וימי הספירה הם ימים שבהם אפשר לטהר המדות והעיקר להיות אוהב שלום ורודף שלום, כי שלום הוא שמו של הקב"ה, ולפי שחל עליו יראת ה' טהורה לפיכך זכה אל השלום מפני יראת הרוממות שהשיג בעבודת המקדש עת חל עליו מורא שמים שורש הטהרה ועיקרה מפני כח השלום שזכה לזה. ובל"ג בעומר נתקן מדת השלום ע"י תלמידי ר' עקיבא שפסקו מלמות, כי הם מתו משום שלא היה ביניהם שלום וכשפסקו למות היה זה סימן שנחקק השלום ושאר הטהרה נגמר מאליו ויכולין לזכות בזה יותר בל"ג בעומר. (שפת אמת)

איתא בשם הרבי מאלכסנדר זצ"ל שימי הספירה עולים כמנין לב טוב היינו ל"ב עד ל"ג בעומר וטוב בגימטריא י"ז שנשאר עוד מל"ג עד סוף ימי הספירה, כי גם זה ענין מדת השלום כי אם יש לו לב טוב א"כ הוא טוב לכל אדם וחי בשלום עם כל אדם. וזהו ואהבת לרעך כמוך זהו כלל גדול בתורה (בראשית רבה כד, ז) כי כל התורה פירושה של זה וצריך להיות דבר זה יקר בעיני כל ישראל כמו שהס"ת יקרה בעיני כל ישראל. ואמר האמרי אמת זצ"ל מה נשתייר לישראל שלא נמאס לעולם אם לא הס"ת, שאם לא זאת לא היו משונים מכל אומות העולם. ודבר זה הוא הבטחה בארץ אויביהם עת היותם בצר ובלא כלום, מ"מ עת שנצרך לעשות בעד התורה אין שום קרבן קשה להם, העדות לזה היום הזה ל"ג בעומר שמרומז בתורה (בראשית לא, נב) עד הג"ל הזה ועדה המצבה הזאת כי בל"ג בעומר יכולין לזכות ליראת ה' טהורה מידתו של אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום כדי שנוכל לעשות בעד התורה כולנו כאחד, ובפרט בעת הזאת כמו שאמר החידושי הרי"מ

ואפילו אם שכח בכל אופן לפי דעת הרבי
מקאמרנא יכול לספור בשאר הימים בברכה.
וכן פסק הגאון ר' יששכר בער מוואלזין.

עדיין לא הפסיד ויכול לספור בברכה, נמצא
מזה דאם טעה ושכח לספור ביום שלא הגיע
עדיין לשבוע שלימה בוודאי יספור בברכה,

שבועות

במגילת רות כתיב שנעמי אמרה לרות אסרו¹²³⁴⁵⁶⁷ העליון, והשיב להם לא זו בלבד שמי ששומע
דברי תורה מהרבי ומעיין בהם ומוציא מהם
תכלית לעבודת השי"ת לו וודאי יש שייכות
להיות עם הרבי בעולם העליון ובחברתו, אלא
אף מי שזוכר רק לעתים רחוקות את דברי הרבי
גם לו יש שייכות לרבו. ואף מי ששוכח אח"כ
אלא בעת ששמע יש לו התעוררות לטובה גם
לאיש זה יש שייכות לרבו. כמו שאנו אומרים
באקדמות בשבועות זכאין כד שמעתון שבח דא
שירתא קביעין כן תהוון בהנהו חבורתא שאפילו
אלו שזכאין רק בעת ששומעין בלבד ג"כ יהו
בהנהו חבורתא בעולם העליון.

(הרבי ר' שלום מבלז זצ"ל)

איתא בירושלמי (פ"ד ה"ח) אמר ר' משרשיא
בשם ר' אידי בכל הקרבנות כתיב חטא
ושעירי חטאת ושעיר עזים אחד לחטאת, לבד
מעצרת. בשבועות לא כתיב חטא, דכתיב (במדבר
כה, ל) שעיר עזים אחד לכפר עליכם, ולא כתיב
חטאת. אמר להן הקב"ה מכיוון שקבלתם עליכם
עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם
מימכם. פי' שהתורה ניתנה בעצרת להיות עמל
ויגע בה ואין החטא נזכר לפני לפי שהתורה
מכפרת עליכם שבכל שנה בעצרת הוא כיום
אשר עמדתם לפני הר סיני ומקבלים התורה
מחדש ואין שום חטא ביום הזה.

איתא במדרש (תנחומא כי תבא א) ראה משה
רבינו ע"ה שביהמ"ק עתיד ליחרב
וביכורים עתידים להפסק, עמד ותיקן לישראל
שלש תפילות. וקשה הלא תפילות אבות תקנום
(ברכות כו, ב) ומה אומר המדרש שמרע"ה תקנום.

לנו תחומין (יבמות מז, ב). ויש להבין
מה זה דוקא מצות תחומין שאמרה לה שהיא
מצוה דרבנן ומדוע לא אמרה לה שאר מצוות
דאורייתא. וי"ל דהפי' בזה הוא שנעמי אמרה
לרות אסרו לנו תחומים היינו שיהא תחום בין
איש לאשה שלא יתערבו אנשים ונשים יחד
אפילו לקדושה רק אנשים לבד ונשים לבד, כמו
שיש בשבת תחום עד כאן תבוא ולא יותר כן
מוכרח להיות בין אנשים ונשים תחום ביניהם
לא בערבוביא כמו דכתיב (תהלים קמח, יב) בחורים
וגם בתולות ולא כתיב בחורים עם בתולות
להיות יחד אפילו להלל לה', וזה היה דבר
חידוש אצל רות המואביה מחמת שאצל האומות
אין יודעים מדבר זה ואפילו לאחר שגדרו עצמן
מן העריות הם אינם יודעים לעשות מחיצה זו
להפריש אנשים מנשים, עבור זה אמרה נעמי
לרות שאצלינו אינו כן רק יש תחומין והרחקה
ופרישות אנשים מנשים בכל מקום ומקום.

רות אמרה לנעמי (רות ב, יט) שם האיש אשר
עשיתי עמו היום בועז. ואמרו חז"ל (ויקרא
רבה לד, ה) תנא בשם ר' יהושע יותר ממה שבעה"ב
עושה עם העני העני עושה עם בעה"ב שכן
אמרה אשר עשיתי עמו, אשר עשה עמי לא
כתיב רק עשיתי עמו, הרבה פעולות והרבה
טובות עשיתי עמו בשביל שהאכילני פרוסה
אחת יהא לו כמה טובות בעוה"ז ובעוה"ב נמצא
שאני עשיתי עמו היינו שלבעה"ב יש יותר טובה
ממה שיש לעני מן הבעה"ב.

חסידי הרבי ר' שלום מבלז זצ"ל שאלו
אותו אם יהא חלקם עמו בעולם